PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. liepos 6 d.*

Byloje T-117/02,

Grupo El Prado Cervera, SL, įsteigta Valensijoje (Ispanija), atstovaujama advokato P. Koch Moreno,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. F. Crespo Carrillo ir G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Helene Debuschewitz ir kt., Johann Debuschewitz paveldėtojams, gyvenantiems Rösrath-Forsbach (Vokietija), atstovaujamiems advokato E. Krings,

dėl ieškinio dėl 2002 m. vasario 12 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 798/2001-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Grupo El Prado Cervera, SL* ir J. Debuschewitz, panaikinimo,EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas B. Vesterdorf, teisėjai P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro,

sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. kovo 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1998 m. gruodžio 18 d. J. Debuschewitz (toliau – kita procedūros VRDT šalis), remdamasis 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) su pakeitimais, pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo CHUFAFIT.

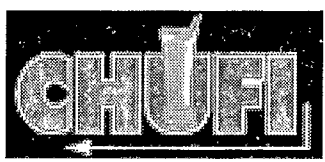
3 Pagal 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos su pakeitimais ir pataisymais prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 29 ir 31 klasėms ir atitinka kiekvienos iš šių klasių tokį aprašymą:

— 29 klasė „Paruošti riešutai“,

— 31 klasė „Švieži riešutai“.

4 Ši paraiška buvo paskelbta 1999 m. rugpjūčio 30 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 69/1999.

5 1999 m. lapkričio 29 d. bendrovė *Grupo El Prado Cervera, SL* (anksčiau – *Compañia Derivados de Alimentación, SL*), ieškovė Pirmosios instancijos teisme, padavė protestą pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį. Protestas buvo paduotas dėl prekių ženklo įregistravimo visoms prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms. Protesto pagrindas buvo suklaidinimo galimybė, numatyta Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte. Protestas buvo grindžiamas dviejų Ispanijoje įregistruotų ankstesnių nacionalinių prekių ženklų buvimu. Pirmasis prekių ženklas, įregistruotas 1994 m. vasario 4 d. Nr. 1 778 419, yra žodinis prekių ženklas CHUFI, skirtas žymėti 29 klasei priklausančių prekių asortimentą, t. y. „mėsa, žuvis, paukštiena ir žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai“. Antras prekių ženklas, įregistruotas Ispanijoje 1997 m. gegužės 5 d. Nr. 2 063 328, yra šis vaizdinis prekių ženklas:

6 Šis prekių ženklas skirtas 31 klasės prekių asortimentui, t. y. „žemės ūkio, sodo, miško produktai ir grūdai, nepriskirti prie kitų klasių; gyvi gyvūnai; švieži vaisiai ir daržovės; sėklos, gyvi augalai ir gėlės; pašarai, salyklas“.

7 2001 m. liepos 11 d. VRDT protestų skyrius sprendimu atmetė visą protestą, motyvuodamas tuo, kad nors prašomu registruoti prekių ženklu pažymėti produktai yra tapatūs tiems, kurie saugomi ieškovės ankstesniais nacionaliniais prekių ženklais, yra vizualių, fonetinių ir koncepcinių skirtumų tarp žymens, kurį prašoma

įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą, ir ieškovės ankstesnių nacionalinių prekių ženklų, kurie leidžia išvengti galimybės suklaidinti Ispanijos visuomenę.

8 2001 m. rugpjūčio 31 d. ieškovė pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo pagal Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnį.

9 2002 m. vasario 12 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir patvirtino protestų skyriaus sprendimą, remdamasi tais pačiais motyvais.

10 Iš esmės Apeliacinė taryba nurodė, kad, nepaisant prekių tapatumo požymio, prekių ženklai nėra nei tapatūs, nei panašūs taip, kad sukeltų suklaidinimo galimybę. Apeliacinė taryba visų pirma nusprendė, kad nors žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi bendrą skiemenį „chu", jie vizualiai ir fonetiškai skiriasi skiemenų skaičiaus ir jų tarimo atžvilgiu (ginčijamo sprendimo 18 punktas). Antra, dėl koncepcinio palyginimo Apeliacinė taryba nusprendė, kad bendras elementas „chuf", kuris Ispanijoje primena žodį „chufa", reiškiantį valgomąją viksvuolę, iš kurių gaminamas gėrimas „horchata" (valgomųjų viksvuolių gėrimas), yra tiesiogiai susijęs su valgomąja viksvuole ir jis pats savaime neleidžia nei išskirti žymenų kaip prekių ženklų, nei atskirti šiuos prekių ženklus vieną nuo kito. Tačiau Apeliacinė taryba konstatavo, kad atliekant visapusišką prekių ženklų palyginimą, žymenų, dėl kurių kilo ginčas, galūnės, vartotojų suvokimu, juos išskiria kaip prekių ženklus. Taigi, Apeliacinės tarybos teigimu, šie elementai yra pakankamai skirtingi, todėl jie leis išvengti galimybės suklaidinti net nepastabaus vartotojo požiūriu (ginčijamo sprendimo 19 ir 20 punktai).

Procesas ir šalių reikalavimai

11 Ispanų kalba surašytu pareiškimu, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. balandžio 15 d., ieškovė pareiškė šį ieškinį.

12 2002 m. kovo 3 d. laišku kita procedūros VRDT šalis, remdamasi Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalies pirmąja pastraipa, paprieštaravo, kad proceso kalba Pirmosios instancijos teisme būtų ispanų, ir paprašė ją pakeisti vokiečių kalba.

13 Pagal Darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad proceso kalba yra vokiečių, nes kita procedūros VRDT šalis pateikė ginčijamo prekių ženklo paraišką šia kalba pagal Reglamento Nr. 40/90 115 straipsnio 1 dalį.

14 VRDT Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui pateikė savo atsakymą į ieškinį 2002 m. spalio 7 d., o kita procedūros VRDT šalis – 2002 m. rugsėjo 16 d.

15 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

16 2004 m. kovo 9 d. posėdyje buvo išklausyti šalių pasisakymai bei jų atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu užduotus klausimus, išskyrus kitą procedūros VRDT šalį, kuri į posėdį neatvyko.

17 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti ginčijamą sprendimą nesuderinamu su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir jį panaikinti,

— pripažinti, kad yra galimybė supainioti paraišką Bendrijos prekių ženklui CHUFAFIT 29 ir 31 klasėms, visų pirma su Ispanijoje registruotu prekių ženklu CHUFI, Nr. 1 778 419, saugančiu 29 klasės prekes, ir, antra, su vaizdiniu Ispanijoje registruotu prekių ženklu CHUFI, Nr. 2 063 328, saugančiu 31 klasės prekes,

— nurodyti atmesti Bendrijos prekių ženklo CHUFAFIT paraišką Nr. 1 021 229 29 ir 31 klasėms,

— priteisti iš VRDT ir prireikus iš kitos procedūros VRDT šalies bylinėjimosi išlaidas.

18 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

19 Kita procedūros VRDT šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Savo ieškiniu ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo visų pirma nurodyti atsisakyti registruoti paraiškoje nurodytą Bendrijos prekių ženklą ir, antra, panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl prašymo atsisakyti registruoti Bendrijos prekių ženklą

21 Savo trečiu reikalavimu ieškovė Pirmosios instancijos teismo iš esmės prašo nurodyti VRDT atsisakyti registruoti paraiškoje nurodytą prekių ženklą.

22 Šiuo atžvilgiu primintina, jog pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad VRDT imtųsi Teisingumo Teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių. Todėl Pirmosios instancijos teismas negali nurodyti VRDT. Iš tikrųjų pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinių dalių bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas

Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform), T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Sprendimas *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas ir 2003 m. liepos 3 d. Sprendimas *José Alejandro prieš VRDT — Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. I-2251, 22 punktas). Taigi trečias ieškovės reikalavimas nepriimtinas.

Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

23 Savo pirmu ir antru reikalavimais ieškovė iš esmės prašo panaikinti ginčijamą sprendimą. Grįsdama savo ieškinį, ji nurodo tik vieną ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo. Šis pažeidimas susideda iš dviejų dalių. Pirma dalis grindžiama tariamu neatsižvelgimu ginčijamajame sprendime į Ispanijoje registruoto prekių ženklo CHUFI žinomumą ir (arba) gerą vardą bei į ryškų jo skiriamąjį požymį, o antra – tariamomis klaidomis vertinant galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, nebuvimą.

24 Pirmiausia pažymėtina, kad VRDT savo rašytiniuose pareiškimuose nurodžius nepriimtinumą, per posėdį ieškovė atsisakė savo vienintelio ieškinio pagrindo pirmosios dalies, ir Pirmosios instancijos teismas tai pažymėjo posėdžio protokole.

25 Todėl vienintelis ieškinio pagrindas apsiriboja prašymu, kad Pirmosios instancijos teismas patikrintų, ar ginčijamu sprendimu VRDT pirmoji apeliacinė taryba padarė klaidingą išvadą, jog nėra galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas.

Šalių argumentai

26 Ieškovė teigia, kad abu žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi vizualių, fonetinių ir koncepcinių panašumų, dėl kurių Pirmoji apeliacinė taryba turėjo konstatuoti, kad yra galimybė juos supainioti.

27 Visų pirma dėl vizualaus žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo ieškovė tvirtina, kad prekių ženklas CHUFI yra tapatus prekių ženklo CHUFAFIT pradžiai ir kad visuomenė iš esmės kreipia dėmesį į žodinio prekių ženklo pradžią, todėl abu prekių ženklai yra panašūs. Ieškovė taip pat pažymi, kad vartotojas abiejų prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, kilmę gali juo labiau susieti su ta pačia įmone, nes plačiai žinomų prekių ženklų savininkai maisto sektoriuje vartoja prekių ženklų pradžią kitiems prekių ženklams su ta pačia pradžia sukurti.

28 Toliau ieškovė teigia, kad prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas CHUFAFIT fonetiškai nesiskiria nuo prekių ženklo CHUFI, nes pastarasis jame yra visiškai atkurtas. Ieškovė nurodo, kad, nagrinėdama abiejų žymenų skiemeninę struktūrą, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, kad prekių ženklas CHUFI yra visas įterptas žymenyje CHUFAFIT. Jis papildomai nurodo, kad ankstesnio prekių ženklo atkūrimas prašomame registruoti žymenyje padidina susiejimo galimybę.

29 Galiausiai dėl koncepcijų ieškovė nurodo, kad jeigu prekių ženklai CHUFI ir CHUFAFIT iš tikrųjų primena žodį „chufa", t. y. ingredientą, iš kurio gaminamas valgomųjų viksvuolių gėrimas, ši aplinkybė Apeliacinė tarybą turėjo paskatinti dėl bendro elemento „chuf" pripažinti, kad egzistuoja tikimybė supainioti šiuos du prekių ženklus. Be to, ieškovė nurodo, kad ginčijamas sprendimas yra nesuderina-

mas su VRDT sprendimu byloje *FLEXICON prieš FLEXON* (R 183/2002-3), kuriame Trečioji apeliacinė taryba padarė išvadą, kad egzistuoja koncepcinis panašumas, nes abu prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, primena tą pačią reikšmę ir yra panašūs į ispanišką žodį „flexion".

30 Papildomai ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime nebuvo atsižvelgta į vartotojo, kuriuo reikia remtis, mažą pastabumo lygį. Į šią aplinkybę turėjo būti atsižvelgta nustatant, ar dėl dviejų prekių ženklų panašumo gali atsirasti suklaidinimo galimybė. Ieškovės teigimu, prekių ženklų, skirtų atskirti maisto produktus arba plataus vartojimo prekes, atveju reikia remtis paprastu vartotoju, kuris yra nepastabus. Tokiu atveju, ieškovės teigimu, šio tipo vartotojas pirkdamas prekes bus linkęs susieti prašomą registruoti prekių ženklą su ankstesniu prekių ženklu CHUFI, t. y. valgomųjų viksvuolių gėrimo, kurio Ispanijoje parduodama daugiausia, prekių ženklu, kuris visas įterptas žymenyje CHUFAFIT bei kurio pirmos fonemos sutampa su minėtu žymeniu.

31 VRDT, pažymėjusi, kad ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos vertinimo dėl abiem prekių ženklais žymimų prekių tapatumo, teigia, jog ginčijamu sprendimu po žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualaus, fonetinio ir koncepcinio palyginimo protestas buvo atmestas teisėtai. Iš esmės VRDT visų pirma nurodo, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, vizualiai ir fonetiškai yra skirtingi, ypač dėl jų skiemeninės struktūros skirtumo. Antra, dėl koncepcijų VRDT tvirtina, kad elementas „chuf", kuris Ispanijos visuomenei primena ingredientą „chufa", apibūdina abiem prekių ženklais saugomas prekes. Todėl, VRDT teigimu, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, skiriamasis požymis nėra pagrįstas priešdėliu „chuf", bet, priešingai, yra grindžiamas dviejų išgalvotų žymenų galūnėmis: visų pirma prie žymens CHUFI pridedama „i", antra, prie žymens CHUFAFIT pridedama „afit". Būtent dėl elemento „chuf" apibūdinančiojo požymio, VRDT teigimu, ieškovė negali turėti išimtinių teisių tokiam elementui šioje byloje nagrinėjamų prekių atžvilgiu ir prieštarauti Bendrijos prekių ženklo su tokiu elementu registravimui.

32 Dėl argumento, susijusio su Trečiosios apeliacinės tarybos sprendimu byloje *FLEXICON/FLEXON*, VRDT pripažįsta, kad iš pirmo žvilgsnio abiejų Apeliacinių tarybų požiūriai skiriasi. Vis dėlto ji mano, kad, remiantis Bendrijos teismų praktika, suklaidinimo galimybės klausimas turi būti sprendžiamas kiekvienu atskiru atveju. Šiuo klausimu VRDT pažymi, kad tarp bylos *FLEXICON/FLEXON* ir šios bylos yra didelis skirtumas: pirmojoje buvo vienodos pradžios „flex" ir galūnės „on", o šioje byloje tik pradžia „chuf" yra bendra.

33 Galiausiai VRDT atmeta ieškovės teiginį, kad nagrinėjamos prekės (švieži riešutai, paruošti riešutai bei valgomųjų viksvuolių gėrimas) yra plataus vartojimo prekės arba bent jau gali būti prilygintos alui, vynui ar kitiems alkoholiniams gėrimams. Iš tikrųjų, VRDT teigimu, vartotojas nerastų specializuoto šių produktų skyriaus. VRDT manymu, bet kuriuo atveju, nusprendęs įsigyti šių prekių, paprastas, protingai pastabus ir nuovokus vartotojas gali atskirti šiuos du prekių ženklus. Iš tikrųjų, susidūręs su šiais silpnais prekių ženklais, vartotojas elementą „chuf" labiau sies su ingredientu „chufa" nei su vienu iš šių dviejų prekių ženklų. VRDT nuomone, teigiant priešingai, tokio prekių ženklo, šiuo atveju CHUFI, apibūdinančio prekę „chufa" ir turinčio tik minimalų skiriamąjį požymį, reikalingą išvengti absoliučių atmetimo pagrindų, savininkui būtų suteikiamos išimtinės teisės į bet kokį kitą prekių ženklą, turintį elementą „chuf", žymintį ingredientą „chufa".

34 Kita procedūros VRDT šalis abejoja dėl nagrinėjamų prekių tapatumo. Kita vertus, ji daro nuorodą į visus VRDT argumentus dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

35 Visų pirma primintina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį

įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas „jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas"; tame straipsnyje taip pat nurodoma, kad „suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu".

36 Šiuo atveju nustatyta, kad ankstesni prekių ženklai yra įregistruoti Ispanijoje. Taigi, siekiant įvertinti ankstesniame punkte numatytas sąlygas, reikia atsižvelgti į šios valstybės narės visuomenės požiūrį. Todėl atitinkama visuomenės dalis iš esmės yra kalbančioji ispaniškai.

37 Taip pat svarbu pažymėti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) aiškinimo ir Pirmosios instancijos teismo praktiką dėl Reglamento Nr. 40/94 suklaidinimo galimybė yra tokia, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra kilusios iš tos pačios įmonės arba, kitu atveju, iš ekonomiškai susijusių įmonių (1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 29 punktas ir 1999 m. birželio 22 d. Sprendimas *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 17 punktas; 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Oberhauser prieš VRDT — Petit Liberto (Fifties)*, T-104/01, Rink. p. II-4359, 25 punktas ir 2003 m. spalio 22 d. Sprendimas *Éditions Albert René prieš VRDT — Trucco (Starix)*, T-311/01, Rink. p. I-4625, 39 punktas).

38 Visuomenės suklaidinimo galimybės vertinimas turi būti visapusiškas, atsižvelgiant į visus su nagrinėjama byla susijusius veiksnius (1997 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SABEL*, C-251/95, Rink. p. I-6191, 22 punktas; minėtų sprendimų *Canon* 16 punktas ir *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 18 punktas; 2000 m. birželio 22 d. Sprendimo *Marca Mode*, C-425/98, Rink. p. I-4861, 40 punktas; minėtų sprendimų *Fifties* 26 punktas ir *Starix* 40 punktas).

39 Toks visapusiškas vertinimas reiškia, jog tarp veiksnių, į kuriuos yra atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų bei prekių ir paslaugų, kurioms jie yra skirti, panašumo egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Mažą panašumo laipsnį tarp prekių ar paslaugų, kurias žymi ženklas, gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis ir atvirkščiai. Šių veiksnių tarpusavio priklausomybė nurodyta Reglamento Nr. 40/94 septintoje konstatuojamoje dalyje, kurioje numatyta, kad panašumo koncepcija turi būti aiškinama ją siejant su suklaidinimo galimybe, kurios įvertinimas priklauso nuo daugelio veiksnių, ir ypač nuo prekių ženklo pripažinimo rinkoje, galimo susiejimo su vartojamu ar registruotu žymeniu, tarp prekių ženklo ar žymens ir tarp nurodytų prekių ar paslaugų egzistuojančio panašumo (minėto sprendimo *Starix* 41 punktas).

40 Be to, paprasto nagrinėjamų prekių ir paslaugų vartotojo prekių ženklo suvokimas yra lemiamas kriterijus atliekant visapusišką suklaidinimo galimybės vertinimą. Paprastas vartotojas paprastai suvokia prekių ženklą kaip visumą ir nenagrinėja jo įvairių detalių (minėtų sprendimų *SABEL* 23 punktas ir *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 25 punktas). Tokio visapusiško vertinimo atlikimo tikslais manoma, jog paprastas nagrinėjamų prekių vartotojas yra gerai informuotas, protingai pastabus bei nuovokus. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad paprastas vartotojas tik retais atvejais gali tiesiogiai palyginti skirtingus prekių ženklus, ir turi kliautis atmintyje išsaugotu netobulu prekių ženklo atvaizdu. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad paprasto vartotojo pastabumo lygis gali kisti pagal nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategoriją (minėto sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 26 punktas).

41 Dėl vartotojo, kuriuo reikia remtis, kadangi prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, yra kasdieninio vartojimo maisto produktai, būtent valgomųjų viksvuolių gėrimo (ispaniškai „horchata“) pagrindinis ingredientas, ir kadangi ieškovės ankstesni prekių ženklai yra apsaugoti Ispanijoje, tikslinę visuomenę, kurios atžvilgiu turi būti vertinama suklaidinimo galimybė, sudaro šios valstybės narės paprasti vartotojai.

42 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas nesutinka su ieškovės kaltinimu, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime neatsižvelgė į vartotojo, kuriuo reikia remtis, žemą pastabumo lygį. Iš tikrųjų, nors Apeliacinė taryba nenurodė, ar nagrinėjamos prekės priklauso plataus vartojimo prekių kategorijai, kaip teigia ieškovė, ji vis dėlto ginčijamo sprendimo 20 punkte konstatavo, jog žymenys buvo pakankamai skirtingi, kad būtų išvengta netgi nepastabaus vartotojo suklaidinimo galimybės atsiradimo. Taigi, atlikdama visapusišką galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, vertinimą, Apeliacinė taryba, siekdama nustatyti, ar yra galimybė suklaidinti tokį vartotoją, rėmėsi mažą pastabumo laipsnį turinčiu vartotoju.

43 Dėl prekių palyginimo konstatuotina, kad šioje byloje prekės, kurioms yra skirtas prašomas registruoti prekių ženklas, t. y. 29 ir 31 klasėms priklausantys „švieži riešutai" ir „paruošti riešutai", įeina į platesnę prekių, apsaugotų ankstesniais prekių ženklais ir priskirtų toms pačioms klasėms, kategoriją. Be to, ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos vertinimo (ginčijamo sprendimo 12 ir 13 punktai) dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių ir ankstesniais prekių ženklais saugomų prekių tapatumo. Todėl konstatuotina, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios.

44 O dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo iš Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikos matyti, kad visapusiškas suklaidinimo galimybės įvertinimas tiek, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar koncepciniu jų panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant, be kita ko, į jų skiriamuosius ir dominuojančius požymius (minėto sprendimo *SABEL* 23 punktas; minėto sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 25 punktas ir 2003 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. I-335, 47 punktas).

45 Šiuo atveju pažymėtina, kad Apeliacinė taryba prašomą įregistruoti žodinį prekių ženklą lygino su ieškovės ankstesniu žodiniu prekių ženklu (registracijos Nr. 1 778 419) ir galimybės supainioti prašomą registruoti žodinį prekių ženklą su ieškovės vaizdiniu prekių ženklu (registracijos Nr. 2 063 328) vertinimą apribojo tik pastarojo prekių ženklo žodiniu elementu. Šis metodas yra teisingas. Iš tikrųjų ieškovės ankstesnio vaizdinio prekių ženklo žodinis elementas yra šio žymens dominuojantis elementas, galintis vienas pats suteikti šio prekių ženklo vaizdą, kurį tikslinė visuomenė prisimena. Todėl kitos prekių ženklo sudedamosios dalys, šiuo atveju ištęstos formos stiklinės pavaizdavimas vaizdinio prekių ženklo raidės „u" centre, yra nežymios, palyginti su jo padarytu bendru įspūdžiu (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Matratzen Concord prieš VRDT — Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Rink. p. II-4335, 33 punktas). Taip pat pažymėtina, kad nei ieškovė, nei kita procedūros VRDT šalis neginčijo šio Apeliacinės tarybos metodo.

46 Šiuo atveju reikia įvertinti, ar Apeliacinė taryba, atlikdama vizualinį, fonetinį ir koncepcinį žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimą, teisėtai atmetė galimybę supainioti nagrinėjamus prekių ženklus.

47 Apeliacinė taryba žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualinį ir fonetinį palyginimą atliko kartu. Ji pažymėjo:

„Nors iš tiesų vizualiai ir fonetiškai žymenys turi tą patį pirmą skiemenį CHU, apskritai prekių ženklai CHUFI ir CHUFAFIT vizualiai yra nepanašūs: jie skirtingai rašomi: ankstesni prekių ženklai turi du skiemenis, o prašomas registruoti prekių ženklas jų turi tris. Jie tariami pakankamai skirtingai: žymuo CHUFI yra trumpesnis ir apskritai fonetiškai harmoningesnis, su dominuojančiomis balsėmis „U-I", o žymens CHUFAFIT tarimas baigiasi šiurkščiau, skiemeniu „FIT", ir turi tris balses, iš esmės sudarančias garsą „U-A-I".

48 Dėl vizualinio palyginimo, konstatuotina, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi ne tik bendrą priešdėlį „chuf", bet ir bendrą raidę „i". Vadinasi, šie žymenys turi penkias bendras raides, iš kurių keturios sudaro jų pradžią. Vis dėlto žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi keletą vizualių skirtumų, į kuriuos vartotojo dėmesys gali būti nukreiptas taip pat, kaip ir į pradinę dalį, turint omenyje šių žymenų trumpumą. Iš tikrųjų žodiniai žymenys skirtingai rašomi ir yra sudaryti iš skirtingo raidžių skaičiaus, t. y. ieškovės ankstesni prekių ženklai – iš penkių raidžių, o prašomas registruoti Bendrijos prekių ženklas – iš aštuonių raidžių; taip pat jie turi skirtingą skiemeninę struktūrą, o ieškovės ankstesnių prekių ženklų struktūra yra ypač trumpa. Be to, prašomame registruoti prekių ženkle CHUFAFIT raidžių junginio „f", „a" ir „f" išdėstymas centre ir paskutinės raidės „t" buvimas sukelia skirtingą vizualinį įspūdį, palyginti su ieškovės ankstesniais prekių ženklais. Todėl bendrai vizualiai vertinant šiuos žymenis, šie skirtumai, nors ir nedideli, vis dėlto yra pakankami, kad vizualinis žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas būtų atmestas.

49 Apeliacinės tarybos atlikto fonetinio panašumo vertinimas yra teisingas. Tačiau pažymėtina, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi visų pirma tapatų skiemenį „chu" ir, antra, beveik panašią priesagą: ankstesnis prekių ženklas – „fi" ir žymuo CHUFAFIT – „fit". Vis dėlto primintina, kad žymenų, dėl kurių kilo ginčas, skiemeninė struktūra yra skirtinga, nes ankstesni prekių ženklai turi du skiemenis („chu" ir „fi"), o prašomas registruoti prekių ženklas — tris („chu", „fa" ir „fit"). Taigi, kaip pažymėjo VRDT apeliacinė taryba, pagal ispanų kalbos kirčiavimo taisykles paskutinis prašomo registruoti prekių ženklo skiemuo „fit" baigiasi staiga raide „t", kuri įeina į šį kirčiuojamą skiemenį, ir todėl įgauna visą toninio kirčio stiprumą. Dėl tokio kirčiavimo atsiranda tarimo fonetinis skirtumas, palyginti su ankstesnių prekių ženklų paskutiniu skiemeniu „fi". Be to, nors žymuo CHUFI yra visas įterptas į žymenį CHUFAFIT, šis atkūrimas yra perskirtas, nes ankstesnį prekių ženklą CHUFI sudarantys du skiemenys žymenyje CHUHAFIT yra atskirti raidėmis „f" ir „a". Šių raidžių įterpimas tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas, bendro pirmo skiemens ir priesagų suteikia skirtingą nei ankstesnių prekių ženklų fonetinį įspūdį. Atsižvelgiant į visus šiuos fonetinius skirtumus, darytina išvada, kad žymens CHUFI perskirtas atkūrimas prašomo įregistruoti prekių ženklo žymenyje nereiškia, jog žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra fonetiškai panašūs.

50 Dėl koncepcinio panašumo Apeliacinė taryba iš esmės konstatavo, kad bendras žymenų, dėl kurių kilo ginčas, elementas „chuf", primenantis valgomąją viksvuolę (ispaniškai „chufa"), apibūdina produktą, iš kurio gaminamas gėrimas „horchata" (valgomųjų viksvuolių gėrimas), ir todėl negali būti naudojamas prekių ženklams išskirti. Apeliacinė taryba pripažino, jog tai bendras dviejų prekių ženklų trūkumas ir nurodė, kad apskritai vertinant žymenis, dėl kurių kilo ginčas, prekių ženklų pradžia yra mažiau reikšminga nei jų galūnė, dėl kurių vartotojas galės suprasti, kad šie terminai yra prekių ženklai, o ne apibūdinantys žodžiai.

51 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad apskritai tikslinė visuomenė apibūdinančio elemento, kuris yra sudėtinio prekių ženklo dalis, nelaikys juo sukelto bendro įspūdžio skiriamuoju ir dominuojančiu elementu (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *BUDMEN* 53 punktą, taip pat 2004 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koubi prieš VRDT — Flabesa (CONFORFLEX)*, T-10/03, Rink. p. II-719, 60 punktą).

52 Šiuo atveju, nors savo rašytiniuose pareiškimuose ieškovė pripažino, kad jos prekių ženklai CHUFI koncepciniu požiūriu primena valgomąją viksvuolę (ispaniškai „chufa"), ji vis dėlto teigė, kad jie gali turėti skiriamąjį požymį dėl tariamai gero vardo ir (arba) žinomumo, kuriuos jie įgijo Ispanijoje. Tačiau, kaip pirmiau konstatuota 24 punkte, posėdyje ieškovė atsisakė remtis savo prekių ženklų tariamai geru vardu ir (arba) žinomumu.

53 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad bendra ženklų, dėl kurių kilo ginčas, priesaga „chuf" žymi valgomąją viksvuolę, kuri ispanų kalba vadinasi „chufa" ir šiuo atveju yra vartojama gaminant populiarų gėrimą, žinomą pavadinimu „horchata" (valgomųjų viksvuolių gėrimas), kuriuo ieškovė prekiauja daugiausia Ispanijoje. Todėl, atsižvelgiant į bendrą žymenų, dėl kurių kilo ginčas, sukeltą įspūdį, tikslinė visuomenė elementą „chuf" supras kaip žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtų prekių apibūdinantįjį elementą, o ne kaip elementą, leidžiantį nustatyti prekių komercinę kilmę. Vadinasi, elementas „chuf" neturi jokio skiriamojo požymio ir negali būti laikomas bendro žymenų, dėl kurių kilo ginčas, sukelto įspūdžio dominuojančiu elementu.

54 Tačiau, kaip teisingai pastebėjo VRDT, dėl bendro žymenų, dėl kurių kilo ginčas, sukelto įspūdžio šių žymenų galūnės tikslinei visuomenei leis juos suprasti kaip išgalvotus žodžius, o ne tik kaip apibūdinančius žodžius. Vis dėlto svarbu pažymėti, kad koncepciniu požiūriu nei priesaga „fit", kiek tai susiję su prašomu registruoti Bendrijos prekių ženklu, nei raidė „i" ieškovės ankstesnių prekių ženklų atveju ispanų kalboje neturi jokios tiksliai nustatytos reikšmės. Todėl koncepciniu požiūriu šių elementų palyginimas nėra reikšmingas. Nepaisant to, vizualiniai ir fonetiniai šių elementų skirtumai, visapusiškai vertinant žymenis, dėl kurių kilo ginčas, yra pakankami, kad leistų išvengti galimybės, jog atitinkama visuomenė šiuos žymenis gali supainioti. Be to, netgi teigiant, kaip nurodė ieškovė pirmą kartą per posėdį, jog prašomo registruoti prekių ženklo priesaga „fit" nurodo anglų kalbos žodį „fit", kurio viena iš reikšmių siejasi su geros fizinės formos žmogumi, ir jog didelė tikslinės visuomenės dalis turi pakankamai anglų kalbos žinių, kad suprastų tokią sąsają, to, beje, ieškovė neįrodė, Pirmosios instancijos teismas mano, kad ji nebūtinai tik apibūdina prekių, kurioms yra skirtas prašomas registruoti prekių ženklas, savybę ir kad, be to, ji labiau gali pašalinti bet kokią galimybę supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas. Bet kuriuo atveju toks argumentas, kuriuo siekiama paneigti prašomo registruoti Bendrijos prekių ženklo skiriamąjį požymį, nėra šio proceso dalykas, kuris, kaip matyti iš pirmesnio konstatavimo 22 ir 23–25 punktuose, susijęs tik su santykiniu atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindu, t. y. žymenų, dėl kurių kilo ginčas, suklaidinimo galimybe.

55 Taigi Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad bendrai vertinant žymenis, dėl kurių kilo ginčas, jų skirtumų pakanka, kad būtų išvengta galimybės atitinkamai visuomenei juos supainioti.

56 Ši išvada negali būti paneigta įvairiais ieškovės nurodomais argumentais.

57 Dėl, pirma, tariamos skirtingos VRDT sprendimų praktikos ir dėl nuorodų į Ispanijos kompetetingų institucijų sprendimus, susijusius su kitais nei nagrinėjami šioje byloje žymenimis ir nacionalinėmis registracijomis, visų pirma primintina, kad Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas tik remiantis Reglamentu Nr. 40/94, išaiškintu Bendrijos teismų, o ne ankstesne VRDT sprendimų praktika (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas; 2002 m. gruodžio 5 d. Sprendimas *Sykes Enterprises prieš VRDT (REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS)*, T-130/01, Rink. p. II-5179, 31 punktas ir minėto sprendimo *BUDMEN* 61 punktas). Todėl argumentas dėl galimo ginčijamo sprendimo nesuderinamumo su VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimu byloje *FLEXICON prieš FLEXON* negali būti palaikomas. Antra, dėl nuorodų į Ispanijos nacionalinius sprendimus darytina tokia pati išvada (2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Laboratorios RTB prieš VRDT — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. I-2821, 53 punktas ir 2003 m. lapkričio 4 d. Sprendimas *Díaz prieš VRDT — Granjas Castelló (CASTILLO)*, T-85/02, Rink. p. I-4835, 37 punktas).

58 Antra, atmestinas ieškovės argumentas dėl plačiai žinomų prekių ženklų savininkų komercinės praktikos, jog jie savo prekių ženklų pradžią naudoja sukurti išvestinius prekių ženklus su ta pačia pradžia. Iš tikrųjų ieškovė negali remtis pagrindu dėl savo ankstesnių prekių ženklų tariamo žinomumo, kuriuo ji per posėdį atsisakė remtis, kaip nurodyta 24 punkte. Antra, kaip tvirtina VRDT, ieškovė negali drausti kitai procedūros VRDT šaliai naudoti elemento „chuf" prekėms atitinkamoje teritorijoje, nes, kaip minėta 54 punkte, tikslinė visuomenė šio elemento nesuvoks kaip leidžiančio nustatyti ankstesniais prekių ženklais saugomų ieškovės prekių komercinę kilmę.

59 Galiausiai dėl ieškovės pastebėjimų, susijusių su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, susiejimo galimybe dėl bendro priešdėlio „chuf" naudojimo, primintina, kad susiejimo galimybė yra specialus suklaidinimo galimybės atvejis, kuriam būdinga tai, kad nagrinėjami prekių ženklai, kurių atitinkama visuomenė tiesiogiai negali supainioti, galėtų būti suprasti kaip to paties savininko du prekių ženklai (2003 m.

balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Durferrit prieš VRDT — Kolene (NU-TRIDE)*, T-224/01, Rink. p. II-1589, 60 punktas ir minėta teismų praktika). Taigi, nors tai įmanoma, būtent kai du prekių ženklai yra sudaryti tos pačios šaknies pagrindu (minėto sprendimo *NU-TRIDE* 61 punktas), konstatuotina, kad taip nėra šioje byloje, nes priešdėlis „chuf" turi apibūdinantį požymį, dėl kurio atitinkamos visuomenės suvokime negali atsirasti žymenų, dėl kurių kilo ginčas, susiejimo galimybės.

60 Remiantis tuo, kas pirmiau išdėstyta, darytina išvada, kad, net jeigu šiuo atveju prekės, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra tapačios, skirtumai tarp šių žymenų yra pakankami, kad būtų išvengta visuomenės suklaidinimo galimybės.

61 Todėl vienintelis teisinis pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo ir visas ieškinys yra atmestini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT ir kitos procedūros VRDT šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Vesterdorf Mengozzi Martins Ribeiro

Paskelbta 2004 m. liepos 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

H. Jung

Pirmininkas

B. Vesterdorf